

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 96

číslo: 22

29. května 2016

Cena: 8 Kč

Připomenutí odkazu Karla IV. u příležitosti výročí jeho narození

„Milosrdenství a věrnost chrání krále, milosrdenstvím podepře svůj trůn.“

Př 20,28

Sestry a bratři, Karel IV., jehož 700. výročí narození letos slavíme, naši společnost v respektu vůči němu spojuje a stále jako význačná osobnost našich dějin oslovuje. Je pro nás jako „otec vlasti“ (pater patriae) významným představitelem naší národní i křesťanské evropské identity. Na Karlu IV. si ceníme řady jeho rysů, kterými se tento císař a král vyznačoval. Nepřehlédnutelnými znaky jeho osobnosti jsou jeho víra a zbožnost. Prostupují celým jeho životem a mají vliv na jeho rozhodování. Není tak u něho v protikladu víra a politika. Ve chvílích meditace čerpá vnitřní moudrost a získává tak určitý potřebný odstup od událostí a povinností i důležitý duchovní nadhled pro své politické rozhodování a jednání. V jeho politickém a diplomatickém úsilí je přítomen duchovní rozměr. Svě poznání čerpal Karel IV. od svého mládí z Bible a z křesťanské tradice.

Svoji vladařskou úlohu chápal jako službu zemi, službu druhým lidem a především jako službu Bohu. Spolu s církevním otcem Augustinem zastává mínění, že „vládnout je sloužit Bohu“ (regnare est servire Deo).

Karlova vláda i přes složitost tehdejších politických poměrů měla tvořivý a budující charakter. Karel IV. může být přirovnáván k biblickému králi Šalomounovi, který se vyznačoval moudrostí a budoval svaté město Jeruzalém. Karel IV. nám zanechal řadu jedinečných středověkých staveb a uměleckých děl. V církevních stavbách, ale i při budování Nového Města pražského, byl inspirován nebeským Jeruzalémem podle knihy Zjevení Janovo.

Karel IV. posiluje vědomí naší křesťanské tradice úctou k zemským patronům - českým světcům - knížeti Václavovi, kněžně Ludmile, biskupu Vojtěchovi či opatu Prokopovi. I přes dobově podmíněnou materializovanou zbožnost soustředěnou na relikvie, je v tomto Karlově projevu silné úcty vůči zemským patronům zřetelná snaha vidět naši zemi a její dějiny jako součást širší křesťanské kultury. Proto je i pro nás oslovující jeho úcta ke svědkům Páně z počátků křesťanství v naší vlasti. Tím se ukazují společné kořeny a základy ještě „nerozděleného“ předhusitského období našich náboženských dějin. Navíc Karel IV. podporoval i cyrilometodějskou tradici a slovanskou liturgii a kulturu založením kláštera Na Slovanech.

Jím založená pražská univerzita jako místo pěstování vědění má pozdější spojitost s českým reformním hnutím a husitstvím. Mistr Jan Hus měl císaře a českého krále Karla IV. v živé úctě a pronášel například na univerzitě kázání na jeho paměť. Sestry a bratři, při příležitosti 700. výročí jeho narození připomeňme Karla IV. jako upřímného ctitele Ježíše Krista. Vyjádřeme dík Bohu za tuto osobnost českých a evropských dějin a šířitele křesťanské víry a zbožnosti.

Květen L. P. 2016

Tomáš Butta
patriarcha Církve československé husitské

Otvírám starou dobrušskou kroniku

Po osmdesáti letech od jejího napsání otvírám kroniku dobrušského Husova sboru. Je to velká kniha vázaná v bílé kůži s vytlačeným a vyzlaceným jménem náboženské obce, zasunutá do nádherného pouzdra. Pečlivým ozdobným písmem je zde vypsán příběh nezdolné lidské touhy. Touhy po vlastní československé církvi, po náboženské obci, po faráři, který by nebyl daleko. Je to příběh o odhodlání toto vše splnit. Velká odhodlání jsou doprovázena velikými boji. Starý černý inkoust nám odkrývá obavy z toho, jak „v Dobrušce se nezdála býti příznivá půda pro nové náboženské hnutí“, jak vše začínalo od jednotlivců – od „velmi inteligentního muže Karla Krausnera, který získal pro nový směr celou inteligenci a podařilo se mu rozdělit místní obyvatelstvo na dva vyhraněné tábory.“ Jak překvapivě bylo, když místní paní továrníková „rozhodla se přestoupit k nové církvi československé a mohla u této svého zrozeného právě syna dáti pokřtiti.“

Když pročítám starou kroniku, vyvstávají přede mnou obrazy jiného světa, ale přesto tak známé. Vážení občané malého města zakládají tu svoji církev, konají se členské schůze, kde na tu první přišlo „40 příslušníků z různých vrstev a všichni byli překvapeni o svých známých, kteří také přišli.“ Po první schůzi je svolána ustanovující valná schůze, rozhoduje se o koupi vlastního kalichu a výpravy obětního stolu, hned je uspořádána sbírka na harmonium, vybere se 1600 Kč a v Kutné Hoře se sežene harmonium. „Na obětní stůl věnovala setra Josefa Stochrová krásně provedenou příkrývku z věčnosti, že manžel její se vrátil zdráv ze světové války.“ Na ručním papíře čtu jména, která jsou dávno zapomenuta. Je osmdesát let dlouhá doba? Dobrušská náboženská obec je jednou z těch mladších, alespoň v královéhradecké diecézi. V našich lavicích sedávají sestry, kterým již 80 let bylo, a všechny se shodují na tom, že to uteklo opravdu rychle. Dokonce máme třiadvadesátiletého bratra, který donedávna pravidelně jezdil do sboru autem a nyní ho neděli co neděli vozí vnuk. Je to pamětník velkých oslav otevření sboru, které si nyní v květnu připomínáme. Toho, jak se sen stal skutečností. Když listuji starou kronikou dál, krasopis černým inkoustem končí a na mě se svůdně usmívá pár prázdných bílých stránek. Co tam napsat? Jakým písmem

a stylem? To naše společenství je pro nás duchovním domovem a to je nejdůležitější... Máme sny o tom, že by nás mohlo být víc a mohlo by to být jiné. Na druhou stranu se snažíme, pořádáme koncerty, divadla... a máme čerstvou zkušenost se zázkazy, které se stále ještě dějí. V loňském roce jsme opravovali varhany, jejichž oprava stála přes 600 tisíc korun. Měli jsme z toho velké obavy, ale nakonec se částku podařilo sehnat. Co bylo zázračné? Přes čtvrt milionu jsme sehnali z kapes jednotlivých dárců, většinou lidí z našeho okolí. Bylo jich hodně a každý dal něco. Vlastně i to bylo v duchu Církve československé, kdy se vybíralo na první harmonium. Co tedy na ty zbylé stránky napsat? Čím je naše náboženská obec dnes?

Asi jen toto: Náboženská obec Dobruška je stejná jako mnoho dalších našich obcí, se stejnými radostmi i starostmi a tato jednota, tato stejná zkušenost, je také to, co z nás tvoří jednu církev.

Erika Oubrechtová

Bohoslužba v Lužné a jeronýmská pout'

V meziválečných časech patřilo Rakovnícko mezi oblasti s nejsilnější podporou Církve československé. Přesto v regionu existuje pouze jeden kostel naší církve. Jde o Husův sbor v Lužné. Výbor místa ovlivnil samotný Karel Farský, který očekával, že se sousední obce postupně spojí a vytvoří velkou aglomeraci. Stavbu realizoval v roce 1925 Karel Šašek, který se podílel i na stavbě jiných sborů ČČS. Stavbou prolínají prvky historismu a nastupující individualistické moderny. Sbor tak patří mezi starší objekty církve bez vlivu funkcionalismu. Slavnostní otevření proběhlo 6. června 1926 za účasti tisíců obyvatel. Akce se účastnili představitelé církve v čele s Karlem Farským; letos si připomínáme 90 let od této památné události.

Náboženská obec si vás proto dovoluje pozvat na sobotu 4. června na 10 hodinu, kdy se koná slavnostní bohoslužba, kterou slouží bratr patriarcha Tomáš Butta a pražský biskup David Tonzar. Při bohoslužbě vystoupí Pěvecký sbor Jakoubka ze Stříbra z Příbrami. Slavnost pak bude odpoledne pokračovat jeronýmskou poutí v Hostokryjích. Začátek pouti je ve 14 hodin u pomníku Mistra Jana Husa v Senomatech u Rakovníka. Dále pout' pokračuje ze Senomat do Hostokryjí. Zde se od 15 hodin koná bohoslužba ve vzpomínku na Jeronýma Pražského u kapličky nesoucí jeho jméno. Bohoslužbu slouží br. patriarcha Tomáš Butta a pražský br. biskup David Tonzar. Doprava zajištěna, informace na tel. 723 550 707.

RST

Jeronýmské poutě na Rakovnicku

Náboženské změny po vzniku první republiky neminuly ani obec Hostokryje na Rakovnicku. Roli nejsilnějšího vyznání zde získala Církev československá, ke které se hlásilo 48 % obyvatel vsi. Stoupenci nové církve ustanovili radu starších a pokoušeli se získat k bohoslužbám hřbitovní kostel sv. Štěpána v sousedních Senomatech. V samotných Hostokryjích totiž kromě polorozpadlé kaple nebyl k dispozici žádný sakrální objekt. Úsilí Církve československé ale skončilo s nezdařením, a věřící se tak museli spokojit s prostorem hostokryjské školy. Do celé situace nicméně vstoupila samospráva obce. V roce 1921 rozhodla zbudovat novou kapli. Z finančních důvodů však k samotné stavbě došlo až v roce 1923. Přes nesouhlas starosty zastupitelstvo prosadilo, aby obecní kaple nesla ideové prvky Církve československé. Kaple byla zbudována podle architekta Václava Zábranského. Tvůrce nijak ne-

vybočoval z regionálního měřítka, takže i kapli nelze rozhodně považovat za klíčový objekt stavebně historického vývoje. Mnohem důležitější je duchovní rozměr – originalitu tedy spatřujeme v „zasvěcení“ kaple. Zdejší řídící učitel Josef Seidl totiž předložil návrh pojmenovat objekt po Jeronýmu Praž-

ském. Otevření kaple se tak koncipovalo jako první jeronýmská poutě. Další poutě následovaly vždy první neděli po výročí Jeronýmova upálení.

Celá věc působí na první pohled paradoxně, neboť Jeroným žádné historické vazby k Rakovnicku neměl. Tvůrce oslav ale chtěli vytvořit určitý protipól k Husovským vzpomínkám na Krakovci. Obě poutní místa se měla stát základními pilíři nového náboženského obrazu regionu. Od Bílé hory šlo dokonce o jedinou lokalitu, v níž stoupenci reformace projevovali Jeronýmovi úctu. Význam Hostokryjí nicméně požadavkům velkého náboženského centra neodpovídal. Účast na poutích klesala, takže již v průběhu třicátých let zcela zanikly. K prvním pokusům obnovit poutě došlo až na přelomu tisíciletí.

Na tyto snahy chce navázat letošní akce, kdy si připomínáme 600. výročí Jeronýmovy mučednické smrti. (viz str. 1) **Jan Krško**

Zveme na oslavu jubilea sboru v Nesvačilech

V červnu uplyne 85 let od otevření sboru ČČSH v Nesvačilech. Nesvačily jsou vesnicí se zhruba 250 obyvateli, vzdálenou 10 km od bývalého okresního města Benešov. Dnes jsou osadou města Bystřice a jsou nejmenší náboženskou obcí ČČSH. Myšlenka nově zakládané církve zde nalezla ve dvacátých letech minulého století velkou odezvu a nadšení, které vyústilo v potřebu stavby sboru. Proto byl také prvním sborem v benešovské náboženské obci. Stavba se stala záležitostí vesnice i širokého okolí. Během necelých dvou let byla skutkem. V čele úsilí byla trojice nadšenců – benešovský farář V. Zeman, rolník A. Bartůšek a učitel J. Kouba z Nesvačil, kteří dokázali zdánlivě nemožné. V současné době je NO administrována z NO Jílové br. farářem L. Polinským, který se o ni pečlivě stará a její život skvěle organizuje. Díky němu je i sbor po 85 letech ve výborném stavu. **V neděli dne 5. června bude od 11 hodin. br. farář spolu s pražským biskupem Davidem Tonzarem sloužit v nesvačilské kapli Betlémské, jak je od samého vzniku nazývána, slavnostní bohoslužbu. Přijďte se podívat, zveme vás.** NO v Nesvačilech

O založení studia generalis II.

Moudrost si vystavěla chrám, praví kniha Přísloví. V Praze šlo o chrám vsutku mimořádný, a stalo se tak v roce 1348 díky panovníkovi, na něhož v těchto číslech našeho časopisu vzpomínáme, a to brzy poté, co usedl na římský a český trůn. Karel IV. předpokládal, že nová univerzita podpoří rozvoj vzdělanosti v zaalpské části Svaté říše římské, stejně jako dodá věhlasu a vážnosti Českému království – s Prahou coby centrem říšské politiky.

PRIVILEGIA

Aby byly naplněny veškeré naděje vkládané do instituce vladařem, bylo nutné vydobýt škole odpovídající materiální a právní zázemí. Již rok po založení získala univerzita důležitá privilegia, zejména právo vydávat statut a také osvobození od daní. Péči o chod obecného učení převzal první kancléř, arcibiskup Arnošt z Pardubic, za něhož byl vydán i první statut. Již roku 1352 uložil kancléř duchovenstvu mimořádnou daň a z jejího výnosu nakoupil pro univerzitu první statky, a získal tak prostředky na stálé důchody pro univerzitní profesory. I v dalších letech se arcibiskup snažil učitele podporovat, např. na vlastní náklady zajišťoval při svatovítské katedrále prebendu pro mistra teologie.

SÍDLO UNIVERZITY

Významně do celého systému podpory zasáhl však opět sám panovník, a to založením známého *collegia Caroli*, Karolina, které teprve zásadním způsobem materiálně zajistilo stabilní podmínky výuky (v prvních letech se učilo v pražských chrámech a klášteřích či v soukromých příbytcích mistrů). Král koleji věnoval dům na kraji Starého Města, jenž kdysi patřil židu Lazarovi (židovský majetek náležel královské komoře). Kolegiát i probošt zde měli zajištěn příbytek i obživu – díky výnosům z několika vesnic. Současně Karel IV. rozhodl také o založení druhé koleje, Všeck svatých, pro niž vyčlenil dům na

Malé Straně naproti chrámu sv. Mikuláše. Současně ustanovil, že kapitula Všeck svatých na Pražském hradě má být do budoucna obsazována univerzitními profesory, čímž jim zajistil dostatečný finanční příjem. A považte, panovník nezapomněl ani na studenty lékařství, pro něž založil kolej v dnešní Kaprově ulici.

Co se týče současných prostor Karolina, ty získala kolej až za Václava IV., jenž jí daroval rozlehlý palác bohatého královského bankéře Rotleva (znak rodu Rotlevů, lev kráčejeící na stupních, je umístěn na parapetu arkýře Karolina; málokdo také ví, že Johlin Rotlev

byl iniciátorem šestisvazkového německého překladu Bible, dnes druhého nejstaršího z dochovaných překladů).

CO DNES (NE)MÁME

A na závěr několik zajímavých rozdílů oproti dnešní situaci: Díky spjatosti instituce univerzitní a církevní podléhali profesori až do začátku 17. stol. celibátu. Významnou odlišností je také fakt, že na středověkých univerzitách nemohli studovat ženy. Dalším podstatným rozdílem je tehdejší studium v latině a v neposlední řadě je třeba zdůraznit, že univerzita představovala snad jedinou instituci, která narušovala tehdejší stavovské uspořádání společnosti. Studium bylo otevřené každému muži, včetně synů poddaných. Mezi studenty záhy převá-

žili lidé z měst, ale nechyběli ani lidé vesnického či šlechtického původu. Jinými slovy, příslušník nižšího stavu měl možnost dostat se na vyšší příčky společenského žebříčku – tak jako například Jan Hus pocházející z chudé jihočeské rodiny, jenž nabyt postupně pozici učitele, profesora a nakonec i rektora univerzity.

Ano. Právě ten Mistr Jan, spojený s reformním proudem, jemuž univerzita v pravý čas umožnila rozvinout se díky rozhodnému přitakání ke svobodné výměně názorů na problémy církve i celé křesťanské společnosti.

redakce

Z našich setkání

Když se řekne: MUDr. Marie Svatošová...

...v člověku se ozve slovo: HOSPIC. Alespoň já to u sebe takto mám, a když Královéhradecká diecéze uspořádala vzdělávací katedru s touto protagonistkou, neváhal jsem ani na chvíli, neboť zakladatelka českého hospicového hnutí je velmi pozoruhodná a moudrá žena, navíc žena ryzí víry, jež pramení z jejích slov, skutků a celého života. O paní doktorce Svatošové jsem se dozvěděl již před mnoha lety, kdy vznikla myšlenka založit hospic také v Chrudimi, a pořádl jsem u nás ve sboru ekumenické bohoslužby na podporu tohoto bohublého díla. Uvědomil jsem si tehdy, že každá aktivita tohoto či podobného charakteru si žádá tahouna, srdače cele oddaného prospěšné věci, který nehledí na sebe, na svůj čas, prostředky a já nevím co ještě a neúnavně až do padnutí vydává svědectví evangeliu i obyčejnému lidství. A takovým člověkem právě doktorka Svatošová je. Drobná, nenápadná žena, jejíž zkušenosti jsme všichni hltali při přednášce a následné besedě v prostorách areálu naší diecéze. Snad právě proto, že oblast její práce je blízká i každému z duchovních, kteří přicházíme do kontaktu s nemocnými či umírajícími – ať už v nemocnicích, v rodinách anebo zařízeních hospicového charakteru. Letité zkušenosti a postřehy i neotřelé nápady jsou jistě obohacením na vysoce citlivém poli lidského života či spíše jeho závěrečné etapy. Líbila se mi otevřenost, s jakou MUDr. Svatošová k této problematice přistupuje, kdy si dobře uvědomuje úskalí klasických medicínských zvyklostí, kdy je běžné umírající medikalizovat a tudíž jim nedopřát šanci rozloučení a vypořádání se v těch nejcitlivějších otázkách na poli lidských vztahů. Lidská důstojnost a naslouchání byly snad nejskloňovanější termíny celé přednášky. Následná beseda dala mnohé odpovědi pro konkrétní pastorační praxi a osobní výpověď, kdy paní doktorka neváhala sdělit i své vlastní bolesti a ztráty, byla silným momentem, který se stal aspoň pro mne skutečným evangeliem do dnešních dnů. Díky za všechny, kteří si její svědectví směli vyslechnout. (Krátký sestřih videozáznamu na www.ccshhk.cz)

Rudolf Špaček

Domácí hospic Athelas z Písku se zúčastnil setkání domácích hospiců

Za účasti MUDr. Marie Svatošové, Jany Sieberové a kardinála Miloslava Vlka a biskupa Filipa Štojdla proběhlo v květnu ve Víně u Prahy setkání domácích hospiců z celé ČR. Domácí hospice si předávají své zkušenosti a poznatky. Jejich práce s terminálně nemocnými se děje na ekumenickém základě. Proběhly workshopy s tématy zdravotními, sociálními a duchovními. Byla zdůrazněna nezastupitelná úloha hospicové péče u terminálně nemocných, kdy je nutností brát v potaz všechny stránky člověka (fyzickou, duchovní, duševní a sociální). Velmi si vážíme důvěry našich umírajících pacientů i jejich rodin. Mají náš obdiv a je nám ctí tyto lidi alespoň na části jejich cesty doprovázet. Děkujeme organizátorům za přípravu a pozvání a těšíme se na další setkání a sdílení.

Milada Štojdlová,

zdravotní sestra a předsedkyně střediskové rady

Domácí hospic Athelas je střediskem Diakonie a misie ČČSH

Zprávy

Modlitby za Kubu ve Voticích

Buenos días, tardes. 27. dubna jsme ve Voticích v Husově sboru uspořádali Den modliteb za Kubu – v časovém skluzu, ale čekala jsem, až většina z nás, kteří jsme se chtěli zapojit, bude mít čas a sejde se. Bylo to moc fajn, modlitby, film, dokumenty, výuka španělských pozdravů, tři písní (Guantanamera, Gracias el Señor, Amen) s kytarou, bubny, rytmickými nástroji, příčnou flétnou, zpěvy. Také s pomerančovým elixírem plným vitamínů, který jsme lisovali při pouštění filmu o Kubě, banány, kávou, třtinovým cukrem... Četli jsme také reálie o Kubě a luštili kvíz o knihu z Antil. Hlavní protagonistky byly oblečeny v barvách kubánské vlajky. Večer proběhla ještě výroba ptáčků tocororo z papíru. Sešlo se nás do posledního připraveného místečka – děti z Klubu Sibír s Janou Bloudkovou a Lukášem s kytarou, sestry z biblických hodin Husova sboru, přítelkyně do nepohody – Anna Herbenová, Lenka Králová, Jana Škodová, Milena Sršňová. Na chvíli se účastnilo i pár maminek dětí, když si pro své ratolesti přišly. Děkujeme Hospodinu za společné odpoledne na biblické téma: „Když přijímáte děti, přijímáte mne.“ **Kamila Magdalena Lukasová**

Každou neděli od 14 do 17 hodin můžete u nás v kostele navštívit výstavu meditativně laděných fotografií Filipa Štojdl, plzeňského biskupa naší církve. Výstava nabízí poklidnou atmosféru, ztišení a v neposlední řadě estetický zážitek. Jméno přeloučské náboženské obce všechny srdečně zveme a těšíme se na vás! Adresa: Tůmy Přeloučského 332, Přelouč.

Dobročinná akce ve prospěch farnosti Církve Československé Husitské v Přerově

Benefiční koncert "Jeroným Pražský"

Skladby pro housle a dozvuk prostoru
V úterý 31. 5. 2016 v 17 hod.

V kostele Církve Československé Husitské
Havličkova 11, Přerov

Václav Návrat - virtuos na barokní housle a hudební skladatel

Program:
J. S. Bach: Largo ze sonáty C-dur
J. S. Bach: Allemande z Partity d-moll
H. I. F. Biber: Sonáta „Zrcelování“ z Růžencových sonát
J. S. Bach: Jesus Christus, unser Heiland (chorállová předehra)
T. Baltzar: Preludium
Václav Návrat: Alchymická zahrada
Václav Návrat: Nigreda
Václav Návrat: Radhošť
Václav Návrat: Bukvaldy
Václav Návrat: Jan Křtítel
Václav Návrat: Sen svaté Teresie
Václav Návrat: Jeroným Pražský

Koncert bude doprovázen zasvěceným vyprávěním autora.
Vstupné dobrovolné.

Vzpomínka na bratra Kamana
Dne 15. května k sobě nebeský Otec povolal Bohumila Kamana. Bratr Kaman, farář naší církve v Košicích, odešel ve věku nedožitých 60 let. Rozloučili jsme se s ním pátek 20. května. Vzpomeňme na něj v modlitbách. **red**

Dopisy člověku Nathanielovi
Divadlo hudby a poezie Agadir uvede scénickou kompozici na motivy knihy Stanislava Kubína Dopisy člověku Nathanielovi. Představení proběhne v sobotu 11. června od 17 hodin ve sboru naší církve v Karlíně. Další informace: www.agadir.cz. **red**

Bohoslužba za krajinu
Ekologická sekce České křesťanské akademie zve na Ekumenickou bohoslužbu za krajinu v sobotu 4. června v 15 h v Praze-Suchdole (na zahradě nad Sedleckými skalami nedaleko žluté značené cesty do Roztok u Prahy, MHD 107, 147 Kamýcká nebo Budovec, ČD Praha-Sedlec, odtud vzhůru do kopce). Bohoslužbě předchází pěší pouť od kostela Stěti sv. Jana Křtitele v Dolních Chabrech v 10 h. Kázáním poslouží tajemník Rady Církve bratrské Mgr. Petr Grulich. Po bohoslužbě následuje beseda s plk. J. Knichalem o Duchovní službě v Armádě ČR. Více na www.drahan.chabry.cz **JNe**

Program divadla Mana
• 30. 5. - 19.30 h - Krlíček aneb radostné bezdomovectví
• 10. 6. - 18 h - Mana má talent!
19.30 h Panenka z porcelánu - premiéra.
Husův sbor Vršovice, Moskevská 34/967, Praha 10 - Vršovice. **red**

Koncerty u sv. Mikuláše
• 30. 5. - 20 hodin
Bach, Händel, Vivaldi, Mozart
Koncert pro varhany a orchestr Camerata Pragensis Orchestra A. Bárta - varhany
• 31. 5. - 17 hodin
Händel, Bach, Telemann, Mozart
M. Hanzal - varhany
F. Bilek - trubka
(Inzerce)

MALOVÁNÍ NA CHODNÍKU - POZVÁNÍ PRO MALÉ I VELKÉ VÝTVARNÍKY
Letošní 21. setkání ke Dni dětí a na závěr školního roku s názvem „Malování na chodníku“ se koná první sobotu v měsíci červnu. Dvacet let jsme se tradičně scházeli v pražské Stromovce, pro další léta jsme se rozhodli malování uskutečnit v jednotlivých náboženských obcích naší pražské diecéze. Tentokrát se sejdem v Náboženské obci ČČSH v Čelákovicích, a to v sobotu 4. června 2016 v 9.30 hodin. Sraz je přímo v našem Husově sboru. Spojení do Čelákovic je výborné, z Prahy jede vlak každou půl hodinu. Přijďte si s námi zahrát, zazpívat a namalovat stále živé příběhy z Bible! Pro letošní malování jsme zvolili téma z Žalmu 104,24: „Jak nesčítaná jsou tvá díla, Hospodine! Všechno jsi učinil moudře, země je plná tvých tvorů.“ Výklad Božího stvořitelství bude provázet vzpomínka na výjimečné osobnosti našeho národa: Karla IV. a Jeronýma Pražského. Jako obvykle pro vás chystáme hodnotné knížky, pamětní listy, omalovánky, keramické dárky na památku, různé tisky a drobné pohoštění. Odpoledne navštívíme Městské muzeum v Čelákovicích s expozicí o fauně a flóře Polabí. Plakáty s pozváním sledujte také na církevním webu a ve vývěskách našich náboženských obcí. Za celý pořadatelský tým Odboru duchovní péče o děti a mládež Pražské diecéze ČČSH se na vás těší Krasava Machová. Bližší informace: telefon: 321 722 944, mobil: 720 668 098, e-mail: krasava.machova@seznam.cz. **KM**

Z ekumeny

MLADÍ KŘESŤANÉ SE VYPRAVÍ SPOLEČNÝM AUTOBUSEM DO TAIZÉ
Mladí lidé napříč církvemi v ČR mají možnost se v létě vydat společným autobusem do Taizé, francouzské vesničky, kde sídlí ekumenická komunita. Autobus bude vypraven z Prahy v termínu od 6. do 14. srpna 2016. Uzávěrka přihlášek pro zájemce o společnou pouť je 30. června 2016. Cesta je určena především mladým lidem ve věku od 18 do 30 let a bude stát 3600 Kč. Cena zahrnuje dopravu i poplatky za ubytování a stravu v Taizé. V návaznosti na nezapomenutelné Evropské setkání Taizé, které se konalo v Praze na přelomu roku 2014/15 se mladí křesťané v Čechách rozhodli naplnit svůj slib daný bratrovi Wojtkovi z komunity Taizé a uprostřed prázdnin 2016 vypravit do této vesničky, ležící uprostřed burgundských vinic v jižní části Francie, celý autobus poutníků z ČR. Mladí lidé ve věku od 18 do 30 let budou tak mít jedinečnou příležitost podniknout společnou pouť autobusem a strávit čas v komunitě společně s ostatními křesťany z dalších zemí. Akce je určena především mladým lidem od 18 do 30 let. Z důvodu podmínky stanovené komunitou Taizé můžeme vzít do autobusu pouze omezený počet účastníků jiných věkových kategorií. Prosim ozvěte se nám, pokud jste z jiné věkové kategorie. Organizaci ekumenického autobusu zajišťuje Komise mládeže ekumenické rady církvi v ČR ve spolupráci se sekci pro mládež ČBK. Kontaktní osobou je Jana Škubalová: skubalova@e-cirkev.cz, +420 731 593 161. Kontakt, přihlašovací formulář a více informací je na adrese: autobusdotaize.signaly.cz a na Facebooku: www.facebook.com/events/1653918914833044/. **red**

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

UZDRAVENÍ SETNÍKOVA OTROKA

Pokud správně seřadíte přeházené věty známého příběhu (L 7,1-10), získáte pořadí písmenek tajenky.

1. Ježíš šel s nimi. (S)
2. Žádal ho, aby přišel a zachránil život jeho otroka. (E)
3. „Zaslouží si, abys to pro něj udělal.“ (E)
4. Když se poslové vrátili do setníkova domu, našli otroka zdravého. (N)
5. Jeden setník v Kafamaum měl otroka, na kterém mu velmi záleželo. (P)
6. Když setník uslyšel o Ježíšovi, poslal k němu židovské starší. (N)
7. „Ale dej rozkaz a můj sluha bude zdrav.“ (O)
8. Když to Ježíš uslyšel, podivil se a řekl: (D)
9. „Miluje náš národ a postavil nám i synagogu.“ (J)
10. Židovští starší se za setníka přimlouvali: (N)
11. „Pane, neobtěžuj se. Vždyť nejsem ani hoden, abys vstoupil pod mou střechu.“ (M)
12. Když byl blízko setníkova domu, poslal setník své přátele se vzkazem: (E)
13. „Tak velikou víru jsem nenalezl ani v Izraeli.“ (E)
14. Ten byl na smrt nemocen. (A)
15. „Proto jsem se ani neodvážil k tobě přijít.“ (H)

(Řešení z čísla 20: Já jsem v Otcí a Otec je ve mně. Budete-li o něco prosit v mém jménu, já to učiním.) **Jana Krajčřířková**

konference o mládeži

pro duchovní i laiky ČČSH

sobota 4. června 2016

Sbor kněze Ambrože v Hradci Králové

výměna zkušeností a nápadů
motivace
praktická řešení
rad a tipy

tábory
náboženství
ve školách
rodiny s dětmi
nizkoprahová centra

pro všechny, kteří pracují s dětmi a mládeží,
nebo je taková práce zajímá
Cena: 60 Kč
Bližší informace: konference-ccsh.webzdala.cz

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 160 00 Praha 6

Redakce: Vedoucí redaktorka ThDr. Klára Břeňová, redaktori: PhDr. Václav Drašnar, Mgr. Ervín Kukuczka, grafik: Milan Udržal; tel.: 220 398 107, e-mail: cesky.zapas@ccsh.cz

Redakce si vyhrazuje právo na úpravy a krácení příspěvků. Tisk: Grafotechna, distribuce: A.L.L. production s.r.o., Ve Žlíbku 77, 193 00 Praha 9 - Horní Počernice

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Předplatné: Mgr. F. Brynych, tel.: 220 398 117, e-mail: frantisek.brynych@ccsh.cz. Reklama: A.L.L. production; tel. 234 092 866, e-mail: martina.machackova@predplatne.cz

